

θοῦσα τὴν μόδα, δὲν εἶνε ἐνδεδυμένη, ἀλλὰ μασκαρεμένη. Θὰ ἦτο δυστύχημα, ἐὰν ἐπετρέπετο εἰς ἐκάστην γυναῖκα νὰ ἐνδύεται ὅπως θέλει, διότι τότε θὰ ἐδλέπαμεν πράγματα. τὰ ὅποια οὔτε φανταζόμεθα». Ἡ ζωγράφος Λουίζα Ἀιπεμά ἔχει ὅλως ἀντίθετον γνώμην. Εὐρίσκει, ὅτι γυνή τοῦ συρμοῦ ὁμοιάζει πρὸς ἀληθινὴν καρικατοῦραν. Ἀλλ' ἡ Ἀιπεμά, ἀρίστη καλλιτέχνης, εἶνε 55 ἐτῶν, ἐνδύεται δὲ ἀνδρικὰ μέχρι τῆς ὀσφύος...

★ ★

Καλόγηρος ζωγράφος.

Ἕνας Ἰταλὸς καλόγηρος τοῦ Φραγκισκανοῦ τάγματος, ὁ Αὐγουστος Μουσσίνι, ἐνεφανίσθη αἰφνιδίως ζωγράφος μὲ τάλαντον πρώτης δυνάμεως καὶ εἰς ἡλικίαν τριάντα ἐτῶν περίπου, ὅπως ὁ Φρά Βαρβολομαῖος τῆς Ἀναγεννήσεως. Ἠσχολεῖτο κατ' ἀρχὰς εἰς διαφόρους καρικατοῦρος ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ μοναστηρίου καὶ ἐπροκάλει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ἡγουμένου, διότι ἐπισυνζούρνωε τοὺς τοίχους. Ὅτε μίαν ἡμέραν, προμηθευθεὶς πινέλα καὶ παλέτταν, ἐξετέλεσεν ἕνα θαυμάσιον θρησκευτικὸν σύμπλεγμα. Τὸ ἔργον ἐπωλήθη ἄρκετὰ ἀκριβὰ καὶ ὁ ἀδελφὸς Αὐγουστος δὲν χάνει καιρόν, ἐπιδίδειν ἀτμοπλοῖου καὶ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου θὰ τελειοποιηθῇ καὶ θὰ ἐργασθῇ.

★ ★

Κινηματογραφικὰ δράματα.

Ἡ Κινηματογραφικὴ εἰταιρεία τῆς Ρώμης, προκηρύσσει διεθνὴ διαγωνισμόν πρὸς συγγραφὴν κινηματογραφικῶν δραμάτων. Τὸ πρῶτον βραβεῖον εἶνε 25,000 φρ. καὶ τὰ κατόπιν 5,000, 2,000, 1,000 καὶ 500 φρ. Ὁ σκοπὸς τῆς εἰταιρείας εἶνε νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν προαγωγὴν τοῦ κινηματογραφικοῦ δράματος, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν τεχνικὴν τελειοποίησιν τοῦ κινηματογράφου. Τὰ ὑποβληθῆσόμενα ἔργα, πρωτότυπα καὶ ὄχι διασκευαὶ παλαιότερων φιλολογικῶν ἔργων, πρέπει νὰ εἶνε γραμμένα εἰς τὴν γαλλικὴν ἢ εἰς τὴν ἰταλικὴν, καὶ νὰ ἀποσταλῶσι μέχρι τῆς 31 Μαΐου 1914. Ἡ Ἑλλανδότικος ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ὀνομαστούς ἰταλοὺς συγγραφεῖς, ζωγράφους καὶ γλύπτας, καθὼς καὶ ἀπὸ ἕνα Γάλλον, Ἀγγλον καὶ Γερμανόν.

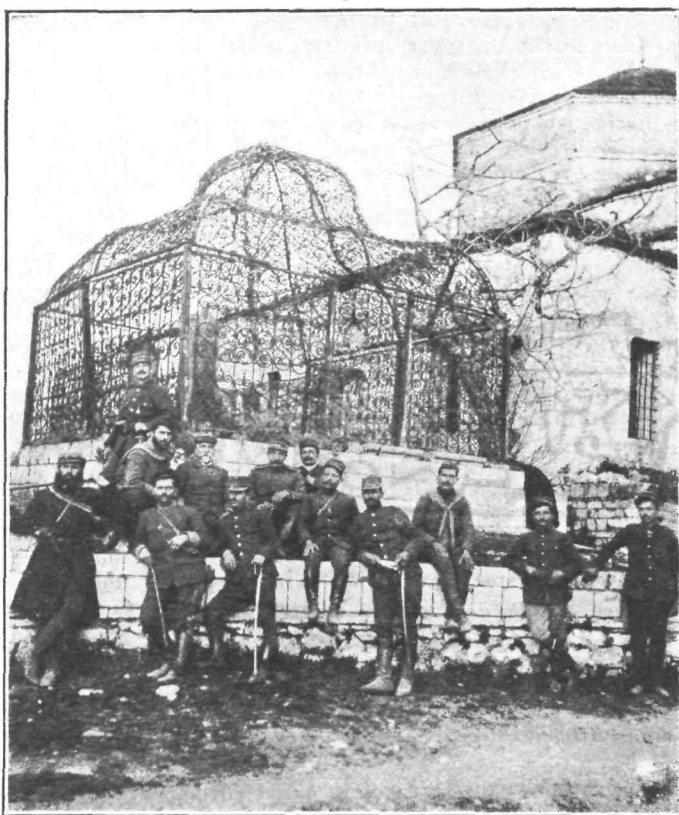
Οἱ Ἕλληνες θεατρικοὶ συγγραφεῖς ἄς ἀκονίσουν τὴν πέναν των.

★ ★

Ὁ Καραῦζο.

Ὁ τενόρος Καραῦζο εἶνε ὁ ἐκλεκτός τῆς τύχης. Ἀλλ' ὅπως συμβαίνει συχνά, ἐνῷ τόσοι τὸν ζηλεύουν, αὐτὸς διολογεῖ ὅτι ἦταν εὐτυχέστερος τὸν καιρὸν ποῦ ἐκέρδιζε δέκα φράγκα τὴν ἡμέραν.

«Τότε, εἶπεν ὁ Καραῦζο, εἰς δημοσιογράφον ἐσπαταλοῦσαί πετὰ φράγκα τὴν ἡμέραν κ' ἔδωκα τὰ ἄλλα τρία στὴν μπάντα. Ὅταν ἤμουν ἄγνωστος ἐτραγουδοῦσα σὰν ἀηδὼν, μὲ τὰ νεῦρα ἡσυχᾶ, καὶ τὸ κεφάλι μου ἐξένοιαστο. Τώρα ὅμως πιεζόμενος ἀπὸ τὸ βάρος τῆς φήμης, τὴν ὅποιαν δὲν ἤμπορῶ ν' αὐξήσω, ἀλλὰ τὴν ὅποιαν ἡ παρὰ μικροτέρα ἑλλειψίς μου δύναται νὰ ἐλαττώσῃ, τραγουδῶ μὲ τὰ νεῦρά μου. Συ-

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.

Ὁ τάφος τοῦ Ἀλῆ παδόα.

χνά τὴν στιγμήν ποῦ πρόκειται νὰ τραγουδήσῃ αἰσθάνομαι ἕνα εἶδος λιποθυμίας καὶ εἰς τὸ τέλος εἶμαι πάντοτε ἐξηντλημένος.

Καὶ μία ἐξυπνὴ ἀπάντησις του.

Οἱ δημοσιογράφοι εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸν παρηκολούθουν κατὰ πόδας καὶ τὸν ἠνώχλουν μὲ διαφόρους παραδόξους ἐρωτήσεις. Ἕνας ρεπόρτερ τὸν ἠρώτησε κάποτε: «Πῶς ζῆτε;» — «Ἀναπνέων, ἀπῆντη· σεν ὁ τενόρος.

★ ★

Ὠραία ἢ ἔξωρη;

Τὸ μέγα πρόβλημα τοῦ ὁποίου ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» ἐζήτησε τὴν λύσιν, εἶνε τὸ ἑξῆς:

«Ἡ ὠραιότης ἢ τὸ πνεῦμα ἀγαπῶνται περισσότερον; Ἡ ὠραία καὶ μωρὰ γυνὴ ἀριθμεῖ περισσότερους θαυμαστάς ἢ ἡ ἀσχημὴ ἀλλ' εὐφυής;»

Τὸ πρόβλημα φαίνεται ὅτι εἶνε ἐκ τῶν δυσχερεστέρων ἢ μᾶλλον ὑπάρχουν τόσαι λύσεις ὅσαι καὶ ἀντιλήψεις. Ὁ Ζαμακός, εἰς τῶν πνευματωδεστέρων συγχρόνων κωμωδιογράφων τῆς Γαλλίας, ἀπαντᾷ ὡς ἑξῆς.

«Διὰ νὰ εὕρῃς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος αὐτοῦ δὲν ἔχεις ἢ νὰ προβάλῃς ἀπὸ τὸ παράθυρόν σου καὶ νὰ ἴδῃς. Τί; Τὰς ὠραίας καὶ εὐφυεῖς γυναῖκας λατρευομένας. Τὰς ἀσχημους καὶ πνευματώδεις νὰ τὰς ἀγαποῦν μέχρι τρέλλας. Ἐκ τῶν ποικιλιῶν αὐτῶν τοῦ ὠραίου φύλου οὐδεμία μένει ἀχρησιμοποίητος εἰς τὸν μέγαν ὠκεανὸν τοῦ αἰσθητικῆς. Αὐτὸ καὶ μόνον θὰ ἤρκει νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ἡ καλλονὴ μετὰ τοῦ πνεύματος ἢ καὶ ἄνευ αὐτοῦ ἀρκεῖ νὰ σαγηνεύσῃ τὴν καρδίαν μας, ἐὰν δὲν ἐδλέπομεν καὶ ἐκάστην ἄνδρα νὰ ἀγαποῦν μετὰ πάθους γυναῖκας ἀσχημους καὶ μωρὰς συγχρόνως!»